

הרציונות. ואם אתם מספקים, מנו אל (1008/1153).

★ ★ ★ מי אמר שהוא מסלצת?

אם כל בחורי הישיבה הם כמו (1008/1153), ירבו כמותם בישראל. שפור טנה בעצמכן: —

„יש לי הרושם שמכתבי זה יהא ראשון בדוגמתו, ולפי שעה — יחיד במי נג. אני מתעטף זה שנים רבות באוהלה של תורה — תורה ממש! אך לפתע גי עורתי ואמרתי לעצמי: שא עיניך בחור ישיבה, וראה בעלמות הללו המבקשות לנפשו טרף גברי מעל דפי העולם הזה! וכי אתה אינך בשר ודם פשוט? שמא אין הדברים, באמצעות מדורה של רותי, מגיעים לכלל תכלית ומעשה — אולם ודאי שהנאה פורתה עשויים הם להסב, ובכן — לתכלית הדברים:

„אני בחור ישיבה שחזרתי אליה ל— אחר שתיים וחצי שנות שרות צבאי, ודוקא שרות קרבי, ועתה הנני על פיס גת הבחורות, כלומר הנני בגיל 23, אותו גיל שהרבה בנות מתברכות בו בלבן. לאלו המדמות בנפשו כי בחור ישיבה נראה כמפלצת — הרי לא מיניה ולא מקצתיה! אני דומה לכל שאר האנשים,

הסיפוס שלי

שמעו מה קרה לעמוס בראון מכפר אתא.

„את התמונה הזאת מצאתי בזמן ש' רותי במילואים בראס סודר, לפני כחודש וחצי. מאז היא התגלגלה בין שאר ת' הפצים שהיו לי בין הציד, אבל בגסס האחרון, מבלי להרגיש בזה, כל פעם באה לי התמונה ליד.

תקותי היחידה היא שבעלת התמונה היא לא אחת מן התושבות הקבועות שם, כי אם כן, הרי זה יהיה קצת קשה לעשות שוב את הדרך, דרך כיף התקווה הטובה כדי למצוא אותה. רותי, את לא מכירה אותי, אני מסוגל לזה, כי הער' ניים הממזרות מוצאות אותי מן ח' כלים. בכל אופן, תקותי היא שהנערה היא בכל זאת ישראלית. אנא, עזרי לי למצוא אותה, ויחד עם זאת לחזור לי את מנוחתי הנפשית.

והאנשים דומים לכל שאר בחורי הישיבה. גובהי אינו עשוי להרתיע אותן בחזרות המדברות גבוהה — אך גם בין הנמוכים אין אני מוצא דוגמה מת' אימה, כלומר גובהי הוא 172 ס"מ, ו' דומה שזה מספיק.

„ביחס לשאר העניינים, הרי בקצרה: קצת ביישן, אך חובב המורה, ליד ה' ארץ וחובב תחביבים צבאיים: טילולים, קומיזיס, שחיה בים וכן אוהב תיאטרון, ספרות ומוסיקה כשהיא לא כל כך קלאסית. כן, נזכרתי — גם פרקי חזנות.

„המועצות מתבקשות להיות ירושלי מיות. אך בדלית ברירה — כלומר — להגר לירושלים לשם כך, אינני דורש. אני יכול רק להבטיח שהן תמצאנה עי' יין רב בכתיבתי. רק למען השם שאחת צוואת לא תהיה מכוערת מדי. מספיק מנת ליסטיק אחת לשבוע.

רדיו

גלים קצרים מהכלא לאולפן

לסירה אחת בלי שדושה הפך קול ישראלי, לאחר ששלושה ממנהליו יצאו בארץ תו זמן להפשות ממושכות. הנופשים בעת ובקונצ'אחת הם סגן המנהל הכללי חנוך גיבתון, מנהל התוכנית ד"ר ישעיהו שפירא והמנהל הפועל של מחלקת החדשות צבי משה כנר. העבודה מתנהלת בהיעדרם מבלי שחסרונם יורגש... רחמים עמאר, הכנר המזרחי המפורסם ומנצח מקהלת ה' ילדים שנידון בשעתו למאסר בשל מעשה סדום, הוחזר בחשאי לעבודה בשירות השי' דור, בו הוא מנצח שוב על אותה מקהלת הילדים שמתוכה בחר בזמנו את קורבנותיו. כדי לא לעורר תשומת לב ציבורית לעובדה זאת, נקרא עתה רחמים עמאר במשרדים בשם רחמים בן מנשה... קריין "קול ישראל" חיים תדמון, שניסה במשך חר' דשים אחדים את כוחו בקריאת חדשות משור' בשת, פוטר לבסוף מעבודתו לאחר מחאתו הנמרצת מאד של ח"כ מפא"י ברוך אונגיה, ששמו נקרא בסעות בפי הקריין כ"אוי' ניה" ... הודעה משעשעת ביותר הושמעה בשבוע שעבר בשירות הבוקר של קול ישראל. לאחר שהושמע צד אחד של התקליט וואלט פנטאסטי מאת גלינקא, הש' תרץ לפתע רגע ארוך מאד של דומייה, ול' אחר מכן בקע על הארץ קולו של הקריין אפריים אבא: „קורה שאי אפשר לגנון את היצירה עד הסוף, מפני שהתקליט גשבר מתחת למיקרופון. סליחה, מתחת לגרמופון. נמשך בגלינקא. אותו גלינקא. הביצוע — אותו ביצוע." כעבור רגע בקעו מן המקלט צלילי הקאמארינסקיה של גלינקא... ב' גלי צה"ל דנים עתה באפשרות של יצירת תוכנית בידור חדשה ונרחבת, שתשתף את מתנות צה"ל ברחבי הארץ בתחרות חידו' נים ובידור כל-ארצית, ושמשרדה ימשכו ששה חודשים, עד שאחד המחנות יצא כ' מנצח. התוכנית, שתאורגן כדוגמת הלינה במשחקי כדורגל, תתפוס לפי ההצעה את מקומה של תוכנית הבידור הפופולארית קלע למטרה.

תדריך

תוכניות אלה, מתוך שידורי השבוע הבא, עשויות להיות מעניינות. שינויים אפשריים.

● עם ילקוט בצד (יום ד' 7.10): גלי צה"ל — התוכנית הראשונה בסידרה חדשה שתוקדש לביקוריהם מתוסכמים במקומות שונים בארץ עם המיקרופון ביד, תכלול ביקור בקיסריה העתיקה והחדשה.

● זרקור (יום ה' 8; גלי צה"ל) — התוכנית השלישית בסידרתה של שולמית הראבן, מסמכי האויב מגלים, וקודש לזרכי החינוך וההסברה בצבא המצרי, כפי שהם משתקפים מתוך שלל הספרות שנמצא בעזה ובחצי האי סיני.

● קלע למטרה (יום ה' 9.15): גלי צה"ל — התוכנית שהוקלטה במועדון ה' קצינים בחיפה כוללת חידון בזק היתולי של שבח חיים, שעשוקון המוגש על-ידי מרדכי פרימן, הופעת אורח של יעקב בנאי בקטעי הומור ובמה חופשית לחובבים מבין הקהל. עורך התוכנית והמנחה הוא, כרגיל, דוד ריבלין. תהיה זה כנראה תוכנית את' רונה בסידרה זו, שהתחבבה על מאזיניה.

● סימפוניית „לונדון" מספר 104 של היידן (שבת 8.20): קול ישראלי — הודמנות ראשונה לקהל חובבי ה' מוסיקה לשמוע ולשפוט את הצעיר במנצח ישראל, הפסנתרן יהלי חגמאן, המנצח ב' מקרה זה על התזמורת הסימפונית המאוחדת של הקיבוץ המאוחד והקיבוץ הארצי ה' שומרי-ההצ'י.

● כליות ולב (יום א' 8.25): גלי צה"ל — בתוכנית זאת נפתח סיבוב חדש בחידון הסיבובים של גלי צה"ל. המאזין ית' בקש לענות בכל חידון, הנערך אחת לשבוע עיים, על סידרת שאלות מתוסכמות מתחומי האמנות, ההיסטוריה והמדע. יהיה עליו לזהות שתי תמונות מפורסמות על-פי הדור שית' שבנינו, או להכיר חבריכנסות על-פי חיכוכם המוקלט. מאזינים ששיבו באמצעות הדואר לשאלות שתושגנה בשלוש התוכניות הבאות — יש להם סיכויים, אם יצטיינו להיות מוזמנים להופעה חיה בתוכנית אח' רביעית, המסכמת את הסיבוב. תוכנית אח' רונה זאת תיערך בפני קהל חיליים במחנה צבאי, ותוכנה את משתתפיה בפרסי ספרים ותקליטים ארוכיגנון.

ספרים

מקור

אהבה מיושנת

האהבה מבראשית עד ימינו (נמאת ד"ר ארנסט הלזר, הוצאת אור, 419 עמודים) — גרם צרות צרורות לספרנים בערי הארץ הגדולות, מיד לאחר הופעתו בשנת 1940. הסיבה: מרבית תמונות העירום שב' ספר נעקרו מתוכו, נשארו כמזכרת נצח ביו' קוראים צעירים. הורים רבים באו למנהלי הספרייה, האשימו אותם בהפצת ספרות פור' נוגראפית.

כיום, עם הופעת המהדורה החדשה של הספר, קשה להבין את גורמי התרגשותם של נערי 1940. יצירתו של הלזר אינה אלא הסבר מעשי קצר על חיי המין של האדם, בתוספת גיבוב דברים ארוך על הצדדים ה' פסיכולוגיים, הדתיים והמיסטיים שבאמנות האהבה.

מאחר שעורכי המהדורה החדשה לא טרחו להכניס בה שינויים סיגנוניים, או ענייניים, אפשר למצוא בה כמה וכמה ביטויים מור' רים, כגון טכסואלי במקום מיני, רליגיוזי במקום דתי, מדיצ'יני במקום רפואי. כן אפשר למצוא בה כמה וכמה מסקנות מרעיות מוזרות, אשר שלטו בראשית המאה העשרים. אחדות מן המסקנות: „הנשים המתנוונות ביו' תר' הן גם הנשים החושניות ביותר... נע' רות המתחילות בחיי מין בגיל צעיר מיו' גוטות להתאבדות... כל נטייה של האשה אל הגבר תחילתה בסקרנות רגילה... במקום שהשאפה הטבעית להמשכת המין קיימת ב' כל המסקנות הללו הופרכו זה מכבר על-ידי מחקרים חדשים יותר, כגון מחקריו של קיני סיי.

תודעה קוסמית. הלזר טוען כי חייב האדם נגסות ולזכך את היצרים הבהמיים שלו ולהעלות אותם לדרגה של תודעה קוס' מית. מובנה של תודעה זו אינו ברור לא בתחילת הספר ולא בסופו. הקורא הנבון מג' לה רק כי בתודעה המסתורית נתברכו כמה וכמה אישים היסטוריים ותנ"כיים, כגון גר' עון השופט, ישעיהו הנביא, הפילוסוף הסיני לאו טסה, האלכימאי הבריטי רוג'ר בייקון הפילוסוף ברוך שפינוזה והקצין הבריטי גיימס גארדינר, שראה את דמות ישו מטיילת על פני ספר גדול, דקות מספר לפני פגי' שתו עם אשה נשואה.

ברורות יותר הן עשרות האימרות המוסי' עות בספר, מוקדשות רובן ככולן לבעיית האהבה. אחדות מהן:

● התלמוד: אל יהיו תלמידי חכמים מ' צויים אצל גשותיהם כתרנגולים.
● ספר הזוהר: מהי נשיקה? התדבקות רוח ברוח.
● פרידריך ניצשה: הכל חידה באשה, ולכל פתרון אחד: הריון.
● בין אימרות התלמוד לבין אמרותיו של ניצשה, נדחסו דברי פילוסוף חדש יותר, כגון „על כל חכמה תכסה אהבה, פוט' לאחר: ההפרזה עליה." הפילוסוף שהפרינו בניתוח מטפיסיפוספיקולוגי של האהבה: ד"ר ארנסט הלזר.

וא רבלו

מעטים מוז' רבים (מאת אברהם ויינ' בר, הוצאת מערכות, 184 עמודים) נכתב, לדברי המחבר, „לפי המבחן ביומן, אשר בו נרשמו דברי סוד — מעשי מחתרת של חברי ההגנה — בכמה סתר ובכינוי שמות." היומן הוטר בסליקים שונים של תע'ש, בהם עבד ויינברג, ספג לחות, הצהיב וה' שטש.

נראה כי השחתת היומן המקורי עוררה את ויינברג למעשה לא-כיליך מקורי: לעי' סה מחודשת של פרשיות נעלמות ממלחמת העצמאות, אשר כבר התפרסמו בספרים אחרים — החל בספרו הוא, פרוק'יטיש, וכלה בבסדות-פלשט מאת אורי אבנרי.

הלעיסה, ככל הלעיסות הספרותיות, לא יכ' לה שלא לפגוע בדיוק העובדות. פרשת חנה סנש, כפי שתוארה על-ידי ויינברג, נבדלת בפרטים רבים מן הפרשה כפי שתוארה על-ידי לועסים אחרים, כגון אפרים ומנחם תלמי. אי דיוקים אחרים: הפלמ"ח כבש את צפת אך ורק מפני שהשתמש בדיוקדוק; הפלא' חים הערבים סינו את אזור ירושלים אך ורק כתוצאה מגבורתם של הלי'ה; אריה קר' צר, מספק הפלוגה האגזי מחטיבת גבעתי, נהרג בעת פריצת הגייסים מבית-עפא לעבר גבעה.

אין ספק שהקורא הצעיר, אשר נטייתו לספורימלחמה שולחבה על-ידי מערכת סי' ני, יבלע דייסה זו מבלי להריח אותה. קל' קול הקיבה יבוא רק מאוחר יותר.

לפני שבועות מספר פירסמתי את מכ' תבו של בחור מאלג'יר. התגובה לא איחרה לבוא. הוא החל מקבל מכתבים. כיון שאין הוא צבר ואין הוא מתנהג כמוכס ושולח אותי ללכת אחרי שעשיתי את שלי. קיבלתי ממנו לפני שבוע מכתב תודה קצר ומלבב, כשהוא מברך בהר' דמנות זו נס העולם הזה כולו. את מכתבו סייס: „כשאבוא ארצה, לא אשי' כח העולם הזה."

אינני מבקשת מכס לזכור את כל העולם הזה, לכן שידאג העורך הראשי. אך לפחות זכרו אותי.

★ ★ ★ אם תרצו — אין זו בריחה

„כדי שלא אהיה כבדיחה אנגלית," אומרת (1008/1151), „וכדי שלא תהיה בידך האפשרות להוציא עלי לעז וזומר „איה יופי" ממוחנת דור המחר," גלי אפליג כתר — רוצה עצמי מלבד ציון, היא שהוא הגיל — 17.5. אני סמינרסטית ושואפת להיות מורה בישראל, והשאר מוטב שישאר בזוקת נעלם," סבורה היא.

לסמינרסטיה, כנראה אין הרבה עכר' דות בית, אחרת, מניין היתה לוקחת את הזמן כדי לכתוב לכל אלה שהיא רוצה? היא דוגלת, כנראה, גם בכמות וגם באיכות. היא רוצה להתכתב עם:

1. שחקן בסטודיה דרמטית — ה' הסבר — עם שחקן שמוצקות רגליו על קרשי הבמה, זה מסוכן, ועם תלמיד זה כבר עסק יותר נוח. ואני תמיד שואפת להגיע לבמה ולקלע. יש בי משהו בר' נרדי מאד (אינך מתכוונת לכלביות, אני מקווה);

2. סטודנט לרפואה, ההסבר — מ' רובות הן האחריות במשפחתנו ורומא אין להתאמת השוויץ;

3. עם כל סטודנט באוניברסיטה ה' ירושלמית. ההסבר — התוכנית שלושה בסירה אחת יתנו ברדיו על קצה ה' מזלג. בלחית סטודנט ירושלמי יש אפי' שרות חזקה להיות נוכחת בתוכנית כי זאת מתחילתה ועד סופה.

4. עם כל סטודנט בטכניון. ההסבר — פורים הולך וקרר אלינו, וכידוע שר' אף כל לבב צעיר להיות נוכח במסיבות פורים, שהצלחתם היא זו של הסטודנ' טים ההיפאיים בלבד. נוסף על כך, קרר' בה אני קירבה גיאוגרפית לטכניון וזה לא רע...

5. עם טייס. ההסבר — תמיד מער' ספת אנוכי בחלומות בעננים. עז רצוני להכיר את זה המעופף שם בשחקים במוצקים ובהרגלים.

6. עם כל פרט קצונה — אני נוטה להעריך את כל זה שהצבא מרשה לו ל' הצטייד בדרגות על הכתף כשהוא יוצא את המחנה מיוגע ומיוגע עד לזוועה. מבחר מגוון, לא כן?

★ ★ ★
הם עושים זאת באיטלקית

עתה, שכל חנות שנייה בתל-אביב מר' כרת אספרטו ומיצה נאפוליטנית מן ה' ראוי יהיה להשלים את החסר בהשכלה על איטליה גם בהתנדעות אל איטלקים. ויש לי באמתחתי הברוכה, בדיוק שני טיפוסים מתאימים לכך.

שניהם (100/1152) הגיעו כתיירים לפ' ני שלוש שנים מאיטליה, ראו את הארץ כי טובה, והחליטו להשתקע בה. עתה הם משרתים בצה"ל. שניהם בוגרי תיכון ורוצים להתכתב עם נערות בגיל 20-17. אחד רוצה תל-אביבית, שני, אחת מסבי' בות נגתי-חררה.

Ecco!

★ ★ ★
לא ספורטאים, ספורט

היא באמת רוצה להתכתב. לא סתם כך. באמת. היא משתגעת להתכתב. על כל הנושאים. היא תלמידת שמינית רי' אלית, מתעניינת במיוחד בכימיה, שחיה וקליעה למטרה. היא איננה מתעניינת בספורטאים, כי אם בספורט עצמו. בכל